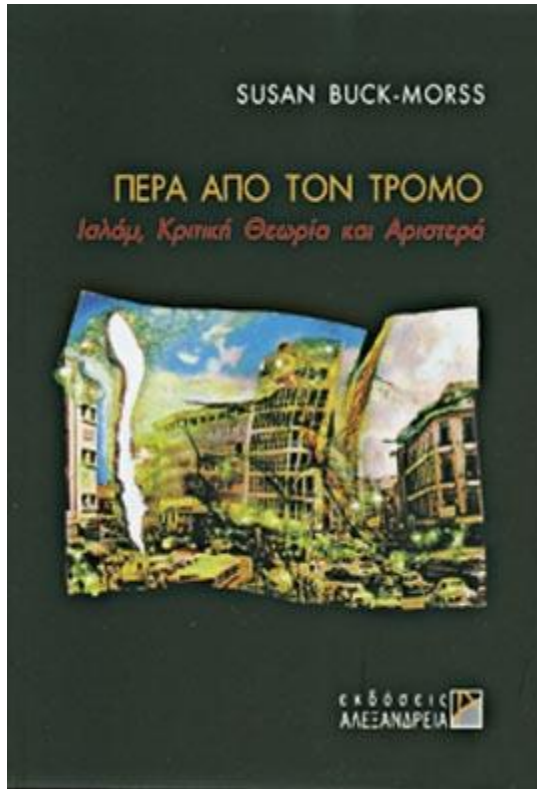


-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Σούζαν Μπακ-Μορς

Πέρα από τον τρόμο**Ισλάμ, Κριτική Θεωρία
και Αριστερά****Μετάφραση: Φώτης Τερζάκης**ISBN: 960-221-316-7, σελ. 176, σχ.21x14, α'
έκδοση Απρίλιος 2005,
τιμή 14,00€ (χωρίς ΦΠΑ)

Μέσα από τις τρέχουσες πολιτικές εξελίξεις, ο ομιχλώδης όρος «παγκοσμιοποίηση» γίνεται πιο ξεκάθαρος. Εκεί όπου ο λόγος του εκσυγχρονισμού τοποθετούσε τα εθνικά κράτη σε ένα χρονικό συνεχές από τα «καθυστερημένα» ως τα «προηγμένα», η παγκοσμιοποίηση δεν θεωρεί δεδομένο τον ιστορικό χρόνο της δυτικής προόδου.

Επισκοπώντας την εκτεταμένη βιβλιογραφία για τις σχέσεις του ισλάμ με τη νεωτερικότητα, η συγγραφέας δείχνει ότι υπάρχει εντυπωσιακή αλληλεπικάλυψη των δύο πεδίων, εκεί που οι ειδήμονες βλέπουν μόνο αντίθεση.

Πράγματι, οι δυτικοί ακαδημαϊκοί και οι σχεδιαστές πολιτικής μελετούν την «ιδιομορφία» της Μέσης Ανατολής προκειμένου να εξηγήσουν γιατί δεν αναπτύσσεται εκεί η δημοκρατία, χωρίς να αναρωτιούνται μήπως ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζουν αυτά τα έθνη ως μη ισότιμους συνομιλητές συνιστά ήδη αποτυχία της δημοκρατίας σ' ένα άλλο επίπεδο. Παράλληλα, στις μουσουλμανικές χώρες, οι ισλαμιστές αγωνίζονται για αυτονομία από τη «δυτική τοξίνωση», ενώ η οικονομική τους βάση τροφοδοτεί μια παγκόσμια οικονομία που είναι τοξική για όλους μας. Οι ακραίοι ισλαμιστές επιλέγουν βίαιες μορφές πάλης. Όμως ο ισλαμισμός (όπως ο εθνικισμός, ο

φιλελευθερισμός, ο φεμινισμός ή ο σοσιαλισμός) ορίζει το πλαίσιο των κοινωνικών και πολιτικών αντιπαραθέσεων χωρίς να προκαθορίζει το περιεχόμενό τους: είναι στην αφετηρία του ένας κριτικός λόγος που αρθρώνεται από διανοούμενους και παιδαγωγούς, συχνά με μεγάλο προσωπικό κίνδυνο, και οι αναλυτικές εννοήσεις τους αξίζει να συζητηθούν στην προοπτική μιας παγκόσμιας δημόσιας σφαίρας απαλλαγμένης από τη δυτική ηγεμονία.

Γνωστή για το πρωτοποριακό της έργο γύρω και πέρα από τη Σχολή της Φρανκφούρτης, η Σούζαν Μπακ-Μορς, αξιοποιεί την επικαιρότητα της Κριτικής Θεωρίας, αλλά και την εμπειρία της ως καλλιτεχνικής επιμελήτριας, για να δείξει, σε μια σειρά δοκίμια που σπάνε τα στεγανά του «θεωρητικού κόσμου» και του «καλλιτεχνικού κόσμου», τις πραγματικές δυνατότητες μιας νέας αντικουλτούρας και μιας σύγχρονης παγκόσμιας Αριστεράς.